

K R E Š Ť A N S T V O

JANUÁR 2010
Číslo 6

KREŠŤANSKÉ NOVINY SLOBODNEJ APOŠTOLSKEJ CIRKVI LETNÍC

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

M E S I Á Š S A N A R O D I L V S T A J N I

Je možné, že sa Mesiáš, ktorý sa stal Spasiteľom sveta, narodil v stajni a ležal v jaslach? Kde sú formality? Kde je luxus? Kde je pocta pripísaná predstaveným? Kde sú významní ľudia sveta, ktorí by Ho privítali, predniesli lichotivý prejav? Kde sú ozbrojené sily, mestská skupina, trubadúri? Izaiáš prorokuje príchod Mesiáša, **„nevázili sme si Ho“**. Jeho narodenie skrze pannu Máriu naplnilo to, čo bolo povedané Pánom, prostredníctvom proroka, keď povedal: **„Hľa, panna počne a porodí syna, a nazvú jeho meno Immanuel, čo je preložené: S nami Boh“**(Matúš 1:23). Stalo sa to niekedy predtým? Nikdy. Nikde. Ježiš Kristus sa narodil skrze svätú pannu Máriu, bez vôle muža alebo ženy. Keď jej anjel Gabriel oznámil, čo sa stane, Mária sa opýtala: **„Ako sa to stane, keď neznám muža?“** (Lukáš 1:34). A potom jej anjel zavýskal: **„Svätý Duch príjde na teba, a moc Najvyššieho ti zatóni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží“**, (Lukáš 1:34-36). Táto udalosť bola nevidaná a jedinečná. Mesiáš sa nikdy nemohol narodiť v rodine s mnohými deťmi ani nemohol byť jedným z mnohých, ako to bolo v prípade

Dávida, ktorý bol pomazaný za kráľa Izraela. Boh si vybral zázračný a jedinečný spôsob narodenia Mesiáša sveta. Panna počala a porodila Syna Duchom Svätým, ktorý dokázal, že mocou je Synom Božím. Keď neskôr začal svoju duchovnú službu, jediný, ktorý Ho ohlásil, bol Ján Krstiteľ, skromný prorok, ktorého nazývali, **„hlasom volajúceho na púšti“**. Viedol chudobný a skromný život, a žil na púšti, kde sa živil divokým medom a kobyškami. **„Ja vás krstím vodou na pokánie; ale ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden - ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom“**. Ján bol popravený Herodesom, a tak odišiel jediný svedok, ktorý Ho privítal a uviedol. Kto mohol teraz poskytnúť svedectvo o príchode Mesiáša? Nikto. Jediné Jeho svätý život, ktorý bol bez lsti a plný lásky k Jeho nepriateľom, a Jeho zázraky, ktoré neboli žiadnymi podvodnými čarovnými trikmi. Bolo to uzdravovanie nemocných. Uzdravenie chorých sa nedá uskutočniť použitím čarovných trikov. Žiadny slepý pacient alebo paralyzovaný človek nemôže otvoriť oči a vidieť alebo

stáť na vlastných nohách, zdvihnúť svoju posteľ vlastnými rukami a kráčať; nie na základe nejakých trikov. Matúš píše: **„kým on vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený..“** (Izaiáš 53:4). Vo svedectvách o Ježišovi, Mesiášovi sveta, by sme nemali zabudnúť na Jeho vzkriesenie. Ako mohol apoštol Pavol popierať vzkriesenie nášho Pána Ježiša Krista, keď sa mu v čase, keď sa ponáhlal do Damašku zatknúť ďalších kresťanov, zjavil sám Ježiš Kristus. Pavol bol zachránený, a jeho život sa zmenil. Bol si istý, že Ježiš Kristus je vzkriesený. Čo dobré mu mohla priniesť dobrá hudba a radostné zvony? Čo dobré mu mohli priniesť formality? Od tohto momentu začal komunikovať so živým Ježišom Kristom, a úprimne o ňom kázať celému svetu. Bol tiež presvedčený, že On, Ježiš, ktorý sa narodil chudobný vo zvieracej stajni, je Mesiášom, Synom Božím, Spasiteľom sveta. Áno, rabin z Nazaretu, so svojím chudobným životom a svojim chudobným vlastníctvom, je Mesiášom sveta a vracia sa, aby nás vzal k sebe.

LEONIDAS FENGOS

Evanjelium - dobrá zvesť -

Slovo Evanjelium sa čoraz viac vytráca z reálneho života ľudí. A ak sa o ňom ľudia nedokážu rozprávať, tak sa medzi ľuďmi ani nečíta alebo len veľmi málo. Keď niekto pri rozhovore spomenie Evanjelium, hneď na neho pozerajú ako na čudného alebo sektárskeho človeka. Evanjelium by však malo byť našim každodenným pokrmom. Ako aj sám náš Pán Ježiš hovorí **„Je napísané, že človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove Božom“**. Jeden z prorokov píše **...“ môj ľud hynie preto, že nemá poznanie.“** (Hozeaš 4 : 6

Evanjelium znamená v preklade dobrá zvesť. Evanjelium nevzniklo na zemi. Je to Slovo zvesť, ktorá k nám prišla priamo od nebeského Otca skrze Ježiša Krista. Boh vie, že človek na zemi má trápenie, ale nestvoril ho na to, aby sa trápil. / Kniha Genesis 1-2. kap./

Prví ľudia si nedali pozor a dali sa oklamať diablom, ktorý im povedal, že nepotrebujú Boha ani Jeho Slovo, ale že sa sami stanú bohmi a budú poznať dobro aj zlo. Uverili mu. Keď jedli zo stromu poznania dobrého a zlého, z ktorého mali zakázané jesť, prišlo do ich života sklamanie a smútok namiesto radosti a šťastia. Spoznali zlo a na svoj zármútok zistili, že nad ním nedokážu zvíťaziť. Nastalo trápenie, slzy, plač. Skutočnosťou je, že bez Boha je na svete iba trápenie a nik to nemôže zmeniť k lepšiemu. Táto smrť, čiže vzdialenie sa od Boha prešla, aj na nás hoci sme nehréšili, takým istým hriechom ako oni. / Rimanom 5:13/

So vzdialením sa od Boha prišli choroby telesné aj psychické, každé zlo. V Nemecku je oficiálne zaregistrovaných 6 miliónov ľudí, ktorí sa liečia na psychiatrii. A koľko je ešte neoficiálnych? Komu alebo čomu otvárame svoju náruč? Komu alebo čomu veríme? Bude lepšie? Kedy? Keď zavrhneme Krista a Jeho Evanjelium? Keď sa rozvedieme? Keď potratom zabijeme dieťa? Alebo sa ho zriekneme a zavrieme do sirotinca? A svojho rodiča dáme do starobinca?

Bez Božieho slova, bez Ježiša nie je život. Apoštol Ján hovorí : **„ kto má Syna, má život, kto nemá Syna božieho, nemá života.“** /1. Ján 3 : 12 /

Boh je taký dobrý, že čas nevedomosti, v ktorom sme žili, prehliada. /Skutky 17: 30/ Neodsudzuje nás

N a s l e d o v a t e l i a K r i s t a

Existujú nejakí nasledovatelia Krista? Áno, existujú. Bol to Pavol, Peter a všetci svätí ľudia Boží, ktorí pohľadli tým, čo ponúka svet, a nasledovali kroky Krista. Apoštol Pavol všetkým veriacim kresťanom píše: **“ Budte nasledovníkmi mňa, lebo aj ja som tiež Kristov”**.

Inde píše: **“Budte nasledovníkmi Krista”** Efežanom si dovoľuje povedať: **“A tak budte nasledovníkmi Bohmi ako milované deti; a choďte v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal sám seba za nás ako posvätný dar a obeť Bohu na príjemnú vôňu upokojujúcu”** (Efežanom 5:1). Môžeme sa stať nasledovateľmi Boha? Boha môžeme nasledovať len v láske. Boh nemôže byť osoba, s ktorou by sme v niečom mohli súperiť. Jediné v láske Ho môžeme nasledovať; ale v žiadnom prípade s Ním nemôžeme súperiť.

Náš Pán Ježiš Kristus sám počas kázne na hore hovoril o láske Boha a vyzýva nás, aby sme boli dokonalými Jeho láskou: **“Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach, lebo svojmu slncu velí vychádzať na zlych aj na dobrých a dáva dážd na spravodlivých aj na nespravodlivých. Vy tedy budte dokonalí, ako váš Otec, ktorý je v nebesiach, je dokonalý”** (Matúš 5:44-48). Ježiša Krista môžeme nasledovať v láske. Nikdy sa nikomu nepomstil za všetko to, čo mu bolo spôsobené. Neverím, že nejaký človek niekedy podstúpil taký výsmech, také utrpenie a napokon ukrižovanie, ako stelesnený Syn Boží, Ježiš Kristus. Napriek tomu

Ho apoštol Pavol obdivuje za Jeho reakcie, a vo svojom liste píše: **“pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby ste nasledovali jeho šľapaje, ktorý neučinil hriechu, ani sa nenašla v jeho ústach lešť; ktorý, keď trpel, nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravdливо súdi”** (1 Peter 2:21-24). Tak čo máme robiť? Dovoľiť všetkým nespravodlivým, aby s nami bezprávne jednali a využívali nás? Ukludni sa, bratu. Všemocný Boh je tam hore a všetko vidí a sleduje. Všetko. My sami nemáme robiť nič, presne tak, ako Ježiš Kristus tri dni v hrobe neurobil absolútne nič.

.....Pokračovanie na strane 2

za to, že sme Ho doteraz nechceli. Boh, ktorý je bohatý na milosť, a lásku už v raji oznámil aj to, že pošle svojho Syna, ktorý zachráni človeka. /Genesis 3: 15/

Je napísané : **„ Boh tak miloval svet, že svojho Syna jednorodného dal, aby nik kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.“** / Ján 3: 16/

Poslal Ho k nám, aby nám priniesol dobrú a radostnú zvesť. Má nás rád a má o nás záujem. Svoju lásku k nám preukázal svojou smrťou za nás na Golgotskom kríži. Tam zomrel za naše hriechy a aj za naše choroby. /Izaiáš 53. kap./ Vylial svoju krv, v ktorej sme uzdravení. /1. Peter 2: 24/

Stačí tak málo, aby bol človek šťastný s Bohom. On urobil veľa, nám stačí urobiť málo. Uveriť v Jeho Syna a Evanjelium, ktoré je skutočne **„ ... mocou Božou na spasenie, každému veriacemu...“** . /

Rimanom 1: 16/

Never diablovi, ktorý ti šepká, že Ho nepotrebuješ. Diabol vie, že pri čítaní Evanjelia by sa tvoje trápenie zmenilo na oslavu a nechce to. Ver radšej Ježišovi, ktorý ti hovorí : **„ Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťaženi, ja vám dám odpočinutie...“** / Matúš 11: 28/

Vyskúšaj, nedáš za to nič, ale získaš všetko, čo potrebuješ k pozemskému a nebeskému životu. Začni čítať Jeho Evanjelium a popros Ho aby prišiel do tvojho vnútra. **„ Veru hovorím vám. Niet nikoho kto opustil dom alebo bratov alebo sestry alebo matku alebo otca alebo deti alebo pole pre mňa a pre Evanjelium, żeby nedostal sto ráz toľko teraz v tomto veku- keď aj s prenasledovaním domy a bratov a sestry a matky a deti a pole, v budúcom veku však večný život.“** /Marek 10 : 29-30/

MARTIN KUSEK

SVEDECTVÁ KREŠŤANOV

“Cítil som Ježišovo objatie a hlas, ktorý vravel: “Odpustil som ti”.

Dnes v našom malom Grécku žijú milióny zahraničných imigrantov, väčšina z nich utečenci. Prichádzame s nimi do kontaktu každý deň, denne vidíme ich situáciu a zápas, aby si zabezpečili živobytie. Jedným z nich je Sari Sarkis.

Sari, povedz nám, si vždy šťastný?

Cítim sa šťastný, pretože do môjho života prišiel Ježiš, zmenil celý môj život, zachránil ma a urobil ma šťastným. Viem, že moje meno je zapísané v knihe života a...

Počkaj. Bude lepšie, keď začneš**Od začiatku. Povedz nám, odkiaľ si?**

Som z Iraku. Narodil som sa v Bagdade v roku 1980. Moji rodičia sú katolícki kresťania. Do Grécka som prišiel v roku 2002 vlakom cez Turecko, a potom do Grécka skrytý v nákladnom aute s ďalšími 60 ľuďmi.

Sú v Iraku kresťania?

V minulosti tam boli 3 až 4 milióny kresťanov, ale teraz kvôli vojne väčšina z nich zomrela alebo odišla žiť do iných krajín, tak ako ja.

Aké bolo tvoje detstvo?

Môj otec bol dobrý človek, ale často pil a bil moju matku, bratov a mňa. Bol som stále dieťaťom a pokoj, ktorý som mal, odo mňa odišiel, a bol som naplnený strachom. Začal som mať psychologické problémy, cítil som strach a smútok.

Často, keď som v noci spal, som cítil, ako keby ma niekto škrtil. Hlas vo vnútri mi hovoril, aby som vyskočil z okna a zabil sa, a tak našiel pokoj.

Skúsil si to urobiť?

Nie, Pán ma držal, neurobil som to. Veľakrát ma chránil od zla. V roku 1996 som spal doma, v mojej dedine, keď na nás začali z nákladného auta strieľať. Priateľa, ktorý bol so mnou, zabil, ale ja som utiekol a bol som toho ušetrený. Pán ma ochraňoval, guľky ma minuli.

Kto na teba strieľal?

Boli to muži z vedľajšej dediny, boli z kmeňa IZINT. Sú to ľudia, ktorí veria v Lucifera a uctievaajú diabla.

Veril si vtedy v Boha?

Veril som, že existuje, ale život, ktorý som žil, bol ďaleko od vôle Božej. Robil som veľa chýb, veľa hriechov. Cítil som, ako keby som na chrbte nosil ťažký náklad.

Povedz nám, ako sa tvoj život zmenil?

Moja matka bola chorá, mala nádor na vaječníkoch, a často mala krvavé infekcie. Vtedy k nám domov prišli tri ženy, ktoré poznali Ježiša aj moju mamu z katolíckeho kostola. Povedali nám o Kristovi, že zomrel na kríži a vzal na seba naše hriechy, naše nemoci aj utrpenie.

Keďže ste boli kresťania, vedeli ste všetky tieto veci?

O týchto veciach som počul prvýkrát, mal som 18 rokov. Najskôr Božie Slovo prijala do srdca mama, potom moja sestra.

Aty?

Jedného dňa, keď som sa vracal domov z práce, našiel

som tieto ženy spolu s mamou a so sestrou. V ich tvárach som videl žiarivú svetlo. Rozprávali mi takisto o láske Krista, a ja som v duchu povedal, že toto je pravda. Pozvali ma do cirkvi, ktorú navštevovali, a šiel som tam jeden utorkov večer.

Čo sa tam stalo?

Akonáhle som vošiel, videl som všetkých bratov a sestry modliť sa a spievať Pánovi, a cítil som na tomto mieste prítomnosť Pána. Vnútri som sa modlil, a do môjho srdca prišlo pokánie. Poprosil som Pána, aby mi odpustil. Potom som mal vídenie. Zavrel som oči a videl som dvere s nápisom na nich: "Ja som Spasiteľ sveta". Keď sa dvere otvorili, videl som božích ľudí vo vnútri, chváliciacich Pána. Keď som vstúpil dnu, cítil som Ježišovo objatie a hlas, ktorý mi povedal: "Odpustil som ti". Vtedy som bol znovuzrodený, môj život sa zmenil z čierneho na biely. Strach, utrpenie i smútok odišli. Pretrhli sa reťaze a bol som vyslobodený. Keď som sa o osem mesiacov neskôr modlil, prišiel Pán s veľkou silou a pokrčil ma Duchom Svätým. Keď som sa po modlitbe zdvihol, každého som objal, moje srdce bolo odvtedy naplnené láskou, radosťou a pokojom. Ďakujem Bohu za Jeho lásku, za spasenie a večný život, ktorý mi dal.

Rozmýšľaš o návrate do Iraku?

Ák Boh chce, aby som sa vrátil, urobím to, aby som Mu služil. Modli sa, aby ma Pán viedol

Sari Sarkis

Prečo by sme mali vzdať vďaku?

Je dôležité vedieť, prečo niekomu ďakujeme, pretože to odhaľuje náš vzťah k danej osobe a rozsah, ktorým vnímame realitu. V duchovnom živote je to najmä rozmer, ktorým ďakujeme Bohu, ako aj veci, ktorým ďakujeme Bohu, ako aj veci, ktorým ďakujeme Bohu. Toto odhaľuje, čo nám leží na srdci, a koľko z pravdy chápeme.

V Písme čítame príklad farizeja, ktorý ďakoval Bohu hovoriac "Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia, dráči, nespravdiví, cudzoložníci alebo aj ako tento publikán" (Lukáš 18:11). Jeho dôvod podakovať odhalil, že jeho srdce skrývalo povýšenosť, zatratenie, seba-obhajobu a pýchu namiesto poníženia a ľútosti.

Boh v celom Písme trvá na vďakyvzdaní (niekedy symbolicky a niekedy doslova), a na toto existuje vážny dôvod. V Písme napríklad čítame "Vo všetkom ďakujte, lebo to je vôľa Božia v Kristu Ježišovi čo do vás" (1 Tesaloničským 5:18).

Ale prečo je vďakyvzdanie pre Boha také dôležité? Mohlo by to byť preto, lebo je Boh samoľúby alebo neistý, takže potrebuje "zväčšovať svoje ego"? Iste nie! Boh je všemohúci, všetko vlastní, všetko vytvoril a udržiava všetko mocou svojho Slova (Kološanom 1:16-17). Nemá žiadnu potrebu (Skutky 17:25, Žalm 50:12). Práve preto, "Boh je láska" (1 Ján 4:8) a tá "nehľadá svojho vlastného" (1 Korintským 13:5). Dôvod, prečo Boh trvá na vďakyvzdaní je, lebo vyjadrenie našej vďaky Jemu vždy ukazuje, že človek "udržiava svoje oči

otvorené" a žije pravdou, pretože berie na vedomie skutočnú zdroj svojho života a radosti. Je to človek (a nie Boh), kto má úžitok z ďakovania Bohu. Naopak, nevďačnosť Bohu ukazuje mentálnu a duchovnú slepotu človeka a úplnú nadvládu tmy v jeho živote (Zjavenie 3:17). Práve preto nie je čudné, že najväčšia sťažnosť a takisto aj obvinenie Boha je o tejto časti:

Nevďačnosť, ktorá, ako čítame v Písme, odhaľuje neúctu a neprávosť, ktoré sú zahnezdené v srdciach ľudí, ktorí, hoci poznajú Božiu pravdu, ale ju stále skrývajú pod povrchom svojich arogantných a bezvýznamných myšlienok. "Pretože poznajúc Boha neoslavovali ho jako Boha ani mu neďakovali, ale zmárnili vo svojich myšlienkach, a zatemnili sa ich nerozumné srdce" (Rimanom 1:21).

Títo ľudia (a nanešťastie niekedy i kresťania), kým možno veľkodušne rozdvávajú svoju vďaku všetkým ostatným, sa ani neunúvajú povedať slovo vďaky Bohu, ktorý im dáva "život a dych a všetko" (Skutky 17:25). Tých dávajú najavo, že sú slepí, a že žijú vo falošnej predstave diabla, mimo Božieho života a radosti; dôsledkom čoho je, že kráčajú v tme a v smrti. A stále je tam otázka: nezaslúži si Boh, ktorý "neušetřil vlastného Syna, ale ho ta dal za nás za všetkých" (Rimanom 8:32), ani trochu vďaky?

DIMITRIS MASTORIS

... Pokračovanie zo strany 1

Ale na tretí deň sa nádherným spôsobom z s úžasnými znameniami udialo vzkriesenie. "A hľa, povstalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba pristúpil a odvalil kameň od dverí a posadil sa na ňom. A od strachu pred ním sa náramne zhrozili strážni a boli jako mŕtvi" (Matúš 28:2-5). Kristus vystúpil na nebesia: "Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?" Samozrejme sa kňazi, veľkňazi, zákonníci a farizeji nevzdávali. Strážnikom dávali peniaze a žiadali od nich, aby im potvrdili, že v noci, kým

všetci spali, prišli učeníci a ukradli telo. Samozrejme im nikto neveril, a Kristus bol kázaný celému svetu, uverili v Neho pohania, a dnes Jeho meno poznajú bilióny ľudí, a všetci vládovia vstávajú, keď počujú zmienku o Jeho mene. Stať sa nasledovateľom Ježiša Krista stojí za to. Ľudia na nás možno budú pozerat' zhora; možno nás využijú, môžu nás odmietnu, ale nakoniec vystúpime na nebesia. Budeme požehnaní a budeme s Ním žiť vo večnom kráľovstve, ktoré pripravuje pre všetkých tých, ktorý Ho milujú a nasledujú Ho v Jeho živote a smere.

LEONIDAS FENGOS

www.bozieslovo.sk

VIANOCE V "DOME CHLEBA"

"A ty, Betleheme, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi vojvodami Júdovými" (Matúš 2:6)

V dejinách ľudstva existuje noc, ktorá je veľmi zvláštna, lebo bola „korunovaná“ jedinečnou udalosťou, ktorá zmenila všetko, a to navždy: narodenie Pána Ježiša Krista.

V knihe proroka Micheáša čítame, "Preto nebudeš mať toho, kto by zahodil merné lano na los v zromazdení Hospodinovom" (Micheáš 2:5) Toto je proroctvo, ktoré popisuje narodenie Ježiša Krista. Ale kto si mohol predstaviť, že sa Mesiáš môže narodiť v Betlehéme? Logicky uvažujúc, určite nikto. Pretože Mesiáš musel byť potomkom Dávida čo bolo úplne prijateľné prorokmi a rabinmi. Okrem toho bol Jeruzalem kráľovským mestom, a preto sa musel Mesiáš prirodzene narodiť v Jeruzaleme. Aj mudrci, ktorí prišli, vedení hviezdou, z Východu očakávali, že sa kráľ Židov narodí v Jeruzaleme, a preto "mudrci od východu slinca prišli do Jeruzalema a hovorili: Kde je ten narodený kráľ židovský?..." (Matúš 2:1c-2a).

Boh však asi pred osemsto rokmi povedal skrze proroka Micheáša, že Mesiáš „vzide“ z Betlehema.

Táto skutočnosť bola takisto potvrdená veľkými a zákonníkmi, ktorí študovali písma (Matúš 2:4-6 a takisto Ján 7:42). Toto proroctvo nepriamo predpovedalo, že Dávidov dom stratí svoju silu, a keď sa Mesiáš narodí, nebude na tróne Jeruzalemu. A skutočne v čase, keď sa Kristus narodil, bola vláda Dávida dočasne odstavená, a v tom čase bol na tróne (dosadený Rimanmi) kráľ Herodes Veľký, ktorý nebol ani Židom ale Edomitom, t.j. potomkom Edómu.

Aj keď bol Betlehem mestom, kde sa narodil Dávid, a historicky bolo jeho meno späté s inými významnými menami, ako Naomi, Rút, Óbed, Boaz, Jesse a iné, bolo to stále malé bezvýznamné mesto s nepočítnym

obyvateľstvom.

V knihe Nehemiáša 7:26 sa stretávame s presnejšími informáciami. Tu sa dočítame, že keď bol po návrate ľudu zo zajatia v Babylone Betlehem znovu osídlený, bolo tam asi 200 duší. A predsa Boh nazýva toto - v našich očiach malé - mesto „nie najmenším“. Prečo? Lebo dôležitost' Betlehemu nie je odvodená z jeho veľkosti ako mesta, ale skôr Božím rozhodnutím, že sa tam narodí Jeho vlastný Syn, Spasiteľ sveta, Ježiš Kristus. Je to On, kto cenou svojej prítomnosti dáva zmysel významu a hodnotu aj tomu najmenšiemu zo všetkých. Malé mesto, pokorný Betlehem, sa stáva „nie najmenším“, pretože sa v ňom narodil On. Takým istým spôsobom ten „najmenší“ a najpokornejší človek sa stáva „nie najmenším“, keď ho navštívi a prebýva v ňom On. A predsa sa dá v Betleheme nájsť charakteristika, ktorá ho robí vhodným, aby bolo rodným mestom Ježiša. Je to jeho meno! Je to preto, lebo meno „Betlehem“ znamená „dom chleba“, a v tomto zmysle to bolo to najvhodnejšie miesto narodenia „CHLEBA ŽIVOTA“. On samotný povedal "Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba" (Ján 6:51a, a takisto 6:33, 35, 41). Prehľad tejto udalosti nájdeme v Starom Zákone, v knihe Rút, kde sa dočítame, že v čase veľkého hladu, "že Hospodin navštívil svoj ľud dajúc mu zase chleba." (Rút 1:6b). Kde? Samozrejme v Betleheme (Rút 1:1), "dome chleba"! A presne tak, ako Boh navštívil ľud v „dome chleba“ a dal mu chlieb, aby uspokojil jeho hlad v noci narodenia Ježiša, znovu svoj ľud v „dome chleba“ navštívil, aby im dal chlieb z nebies, aby človek mohol večne žiť. "Lebo tým chlebom Božím je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. Keby niekto jedol z tohoto chleba, bude žiť na veky" (Ján 6:51b, 6:33).

DIMITRIS MASTORIS

“ **DUCHOVNÉ PRÍČINY RÝCHLEJ KLIMATICKEJ ZMENY** ”

Jeden z najutešujúcejších veršov vo Svätom Písme v zápase kresťana s pokušeniami, skúškami, problémami a utrpenia, ktorými prechádza vo svete, sa nachádza v Evanjeliu podľa Jána, ako čítame slová Ježiša Krista: “To som vám hovoril nato, aby ste mali vo mne pokoj. Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premožil svet” (Ján 16:33). Apoštol Ján píše o slove „svet“, “Lebo nič z toho, čo je na svete - žiadosť tela, žiadosť očí a chlúbna pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta” (1 Ján 2:16). Ale ako človek môže dosiahnuť toto víťazstvo sľubované Ježišom Kristom? Apoštol Pavol píše, “Lebo všetko, čo sa narodilo z Boha, víťazí nad svetom, a toto je to víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom - naša viera. Kto iný je tým, kto víťazí nad svetom ako ten, kto verí, že Ježiš je Syn Boží?” (1 Ján 5:4-5). Po prečítaní týchto slov je jasné, že vo všetkom, čo môže stať ako prekážka vo vzťahu človeka a Boha, existuje VÍŤAZSTVO, ktoré môže byť vyhraté tým, ktorý verí, že Ježiš Kristus je Syn Boží. Čo je najdôležitejšie, viera v Krista nielen dáva víťazstvo, ale skôr je víťazstvom. V Písme čítame, že viera je “podstatou a presvedčením o veciach, ktoré sa

nevidia” (Židom 11:1). Samozrejme, hlavná myšlienka tejto definície je dôvera v osobu a v slová niekoho, aby si bol istý tým, v čo dúfa a tým, čo nemôže vidieť. Napríklad si niekto môže byť istý, že jeho rodičia sú skutočne jeho rodičmi (hoci si presne „nepamätá“, kto bol prítomný v čase jeho stvorenia), pretože sa spolieha na spoľahlivosť ich slova, a na základe tejto viery cíti a v súlade s tým sa správa ako ich dieťa. Podobne viera v Krista ako Božieho Syna predpokladá bezpodmienečnú dôveru človeka vo všetko čo Kristus je, vo všetko, čo urobil, čo robí a vo všetko, čo povedal. Napríklad: - že je skutočne, ako to Sám tvrdil, Synom Boha, a že je pravdou, životom a jedinou cestou, ktorou môže pristúpiť k Bohu Otcovi a stretnúť sa s ním: “A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprije k Otcovi, len skrze mňa” (Ján 14:6, takisto pozri Jána 6:68-69, Matúš 16:16). Apoštol Peter potvrdil svoju vieru v týchto dvoch pravdách (Ján 6:68-69 a Matúš 16:16). - že zomrel na kríži za naše hriechy a bol vzkriesený pre naše ospravedlnenie (Rimanom 4:25, 5:16, atď.) - že Jeho obeť je úplnou spásou za naše hriechy, a preto môže úplne zachrániť tých, ktorí

prichádzajú k Bohu cez Neho (Židom 7:25a, 10:12, 1 Timoteovi 2:6). - že sa za nás prihovára v nebi pred Bohom Otcom (Židom 7:25a, 1 Timoteovi 2:5). Celá pravda, na ktorej podporujeme svoju vieru, bola odhalená Bohom skrz Jeho Slova, a práve preto čítame v Písme, že “viera prichádza z počutia a počutie skrze slovo Božie” (Rimanom 10:17). Písmo nám takisto hovorí, že Ježiš Kristus sám je Slovom Božím (Ján 1:1, 1:14), “autor a dokonávateľ” našej viery (Židom 12:2) a že človek, ktorý žije vierou v Krista skutkami (Lukáš 6:46, Jakob 2:26), ‘buduje’ svoj život na neotrastiteľnom základe, aby bol pripravený čeliť ‘riekam’, ‘povodniám’, ‘búrkam’ a ‘vlnám’ života (Lukáš 6:47-49, Matúš 14:14-32). Apoštol Ján, ktorý mal vždy na mysli hlavnú dôležitosť viery, že Ježiš Kristus je Syn Boží, povedal, že “to je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste veriac mali život v jeho mene” (Ján 20:31) a že je to presne tá istá VIERA, s ktorou môžeme tiež dosiahnuť VÍŤAZSTVO voči „svetu” (1 Ján 5:4-5).

DIMITRIS MASTORIS

Výchova detí

(časť 3.)

3. UZNANIE

Keď voči dieťaťu vyjadríme uznanie, vlastne tým kladne potvrdzujeme, že to, čo povedalo alebo urobilo je zmysluplné a má hodnotu. Apoštol Pavol vyjadruje ocenenie bratov v Ríme, že ich viera a spôsob života boli na slávu Božiu rozhlásené po celom svete (Rimanom 1:8). Svoje deti veľakrát vychovávame nesprávnym spôsobom. Hľadáme chyby, ktoré robia, aby sme ich mohli napomenúť. Samozrejme to potrebujeme robiť, ale musíme robiť vo vhodných situáciách, a až po tom, čo dôkladne prešetríme to dobré, čo spravili, aby sme ich mohli pochváliť a povzbudiť. Vážime si každého človeka a najmä naše deti, nielen pre ich skutky, ale predovšetkým preto, lebo sú to morálne bytosti nekonečne vzácne Bohu, so schopnosťou vstrebať Jeho povahu.

4. BYŤ NAŠIM DEŤOM K DISPOZÍCII

Ak si pre deti nevytvoríme čas, nebudeme môcť si s nimi vytvoriť vzťah. Nebeský Otec je nám stále k dispozícii, a takto dokážeme pochopiť to, ako dôležití sme pre Neho my. Rovnakým spôsobom, aby sme sa k Nemu mohli priblížiť, dal svojho jednorodeného syna za nás. Práve počas takzvaného kvalitného času, keď deti otvorili svoje srdcia a zdôveria sa nám s tým, čo zamestnáva ich myseľ. Kvalitný čas sa objavuje náhodne v rámci času, ktorý im venujeme.

5. LÁSKA

Naše deti sa učia, že sú hodné lásky, keď im prejavujeme náklonnosť slovom lásky a láskyplným správaním. Vo Svätom Písme Boh neustále potvrdzuje svoju lásku k nám. Pre mnohé dievčatá, ktoré sú skoro pohlavne aktívne, je hlavným dôvodom to, že hľadajú lásku otca, ktorá im chýba. Jeden prieskum vykonaný v 49 rôznych krajinách ukazuje, že najnásilnejšie spoločnosti boli tie, kde v rodinách chýbala láska a nežnosť. Keď vidíme mladých ľudí s extrémnym správaním, v mnohých prípadoch je dôvodom nedostatok lásky, hlavne zo strany otca. Klasický kresťanský spisovateľ potvrdzuje, že aspoň desaťkrát denne svojim deťom hovorí, že ich má rád.

6. PŘIBLÍŽIŤ SA ICH SVETU

Viete, o čo sa momentálne zaujíma vaše dieťa? Keď sa zaujímate o veci, ktoré naše deti bavia, dávame im najavo našu lásku. Keď vstupujeme do sveta našich detí, vytvárame tým mosty komunikácie, kde s nimi budeme môcť hovoriť o Kristovi. To je presne to, čo robil On. Vstúpil do nášho sveta, aby mohol hovoriť o tom svojom.

7. ZODPOVEDNOSŤ

Cieľom kresťanskej výchovy je vytvoriť zodpovedné etické bytosti, ktoré budú milovať a budú môcť sa spojiť s vlastnosťami Krista. Rodičia musia nastaviť logické hranice lásky, a nechať zodpovednosť za ich dodržiavanie na deťoch. Rodičia sú samozrejme prví, od koho sa očakáva, že bude príkladom poslušnosti voči Božiemu Slovu a prejavovaniu rešpektu voči autoritám a svojim bližným. Keď deti rastú takýmto spôsobom, budú si vedomé toho, že dajú Bohu za svoje životy počet “**tak tedý jeden každý z nás dá sám za seba Bohu počet**” (Rimanom 14:12) a “**lebo každý ponese svoje vlastné bremä**” (Galatským 6:5). Boh určil hranice, ktoré sú vyjadrením Jeho povahy. Ich cieľom je, aby sme dosiahli bezpečie a blaho, s konečným cieľom uctievať a spojiť sa s Jeho povahou. “**Pretože je napísané: Budte svätí, lebo ja som svätý**” (1 Peter 1:16). Horeuvedené samozrejme neukončuje veľký problém týkajúci sa výchovy detí podľa Krista. Mohlo by to samozrejme slúžiť ako podnet k ďalšej modlitbe a diskusií. Žijeme v nekľudnom svete. Teraz, viac než inedy predtým, potrebujeme na výchovu detí múdrosť Božieho Slova a silu Duchu Svätého. A pamätajte si, že nikdy nie je neskoro začať.

Boh miluje všetkých, nie len kresťanov

Môže sa nám stať, že si lásku Boha privlastňujeme pre seba a myslíme si, že ostatných, ktorí sú napríklad vonku a prehrali s hriechom, ateisti, ktorí nepatria do nijakého náboženstva resp. cirkvi, alebo sa nevolajú kresťania, že ich Boh miluje menej alebo vôbec nemiluje. Jedným z mnohých príkladov lásky Boha k človeku je aj skutočnosť o ľuďoch z mesta Ninive. (prorok Jonáš). Boh posielal svojho proroka do mesta Ninive, aby prorokoval proti celému mestu a všetkým, ktorí v ňom žili. **Ľud toho mesta bol veľmi hriešny** (Jonáš 1. 2). Prorok Jonáš poznal Boha a vedel, že Jeho láska je veľká. To znamená, ak by sa ľud mesta ponížil a učinil pokánie, dostane od Boha milosť. Tu vidíme aký je rozdiel v zmýšľaní človeka a Boha. Boh im chce oznámiť skrze proroka svoju vôľu a dať im šancu na pokánie, ale Jonáš uteká pred Bohom. Nechce splniť túto úlohu. Jeho srdce nemá ochotu, neľutuje tento ľud hriešny, akoby im nechcel dať šancu na pokánie a záchranu. Ale povedzme si, môže sa človek skrýť pred Bohom alebo pred Ním niekam utiecť? Ani Jonášovi sa to nepodarilo. **Musel prejsť tvrdou skúškou, aby sa obmäkčilo jeho srdce.** Ale vidíme v tom všetkom, ako Boh s vytrvalosťou pôsobí, aby sa dostalo toto proroctvo k ľuďom mesta. Ak si Boh niečo zaumieni, ak niečo začne robiť, tak to aj dokoná. Stále má Boh v srdci túžbu zachrániť mesto Ninive. Nakoniec však Jonáš prichádza do mesta a prorokuje: **„Ešte štyridsať dní, a Ninive bude podvrátené.**“ (Jonáš 3. 4). Boh vyhlásil súd. Ale ľudia toho mesta, si povedali v srdci: **„Kto vie, či sa neobrátí Boh a nebude ľutovať a či sa neodvráti od pále svojho hnevu, aby sme nezahynuli?!”** (Jonáš 3. 9). A začali sa všetci postiť a kajať. A toto pohlo milosrdenstvom a láskou Božou. **„A Boh videl ich skutky, že sa odvrátil od svojej zlej cesty, a tak sa Boh zľutoval nad tým zlým, o ktorom hovoril, že im ho učiní, a neucinil.**“ (Jonáš 3. 10). Nemôžeme chcieť lásku Božiu len pre seba. Vidíme, že **Boh nie je prijímačom osôb, že nemá záľubu v smrti bezbožníka.**

Ďakujeme Bohu, že je láska, inak by sme ani my nemali šancu na záchranu, aj keď si hovoríme kresťania. **„Lebo sa zjavila milosť Božia, spasiteľná všetkým ľuďom, ktorá nás vycučuje, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a aby sme rozumne a spravodlivo a pobožne žili na tomto svete očakávajúc blahoslavený nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý dal sám seba za nás, aby si nás vykúpil od každej neprávnosti a očistil seba ľud zvláštny, horlivý dobrých skutkov.**“ (Titovi 2. 11). Kresťanstvo nie je titul, ktorý môže dosiahnuť len niekto. Božie Slovo nám hovorí, že sme sa stali kresťanmi z milosti a lásky Božej. Apoštol Pavol píše, že Evanjelium neprijal od človeka, ani sa ho nikde nenaučil, ale že ho prijal zjavením od Ježiša Krista (Galaťanom 1. 11-12). Ak by cesta k Bohu vyžadovala schopnosti múdrych a učenených ľudí, tak potom čo s tými, ktorí tieto schopnosti nemajú? Čo vlastne chce Boh od človeka? Aby mu dal celé svoje srdce a veril v Evanjelium nášho Pána Ježiša Krista, pretože... **„On je zmeriením za naše hriechy, no, nie len za naše, ale aj za hriechy celého sveta.**“ (1 Ján 2. 2). Ježiš Kristus je dokonalým vyjadrením Božej lásky a nestrannosti k človeku. Preto nech si ktokoľvek a kdekoľvek sa nachádzaš, **Boh ťa miluje.** Kým žiješ, máš možnosť a milosť stať sa kresťanom v pravom zmysle slova. Tvoj život bude oslavou Boha. Prines Mu svoje hriechy, tak ako ľudia z mesta Ninive. Nečakali na nejaký iný deň, pretože by už nemusel prísť. Hneď ako počuli Slovo Boha skrze proroka, urobili to najlepšie a jediné čo urobiť mohli. A Boh počul ich volanie a dal im milosť. Čechš aj ty milosť vo svojom živote? Urob podobne. Nečakaj na nejaký iný deň, ten nemusí prísť. „ Preto, ako hovorí Svätý Duch: Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc, ... „ (Židom 3. 7-8). Boh ťa miluje a chce, aby si bol naveky s ním v Jeho radosti..

MARTIN PALA

ALEX PERAKIS

Synchronne sociálne problémy - deti samoty a beznádeje

Podľa slov odborníkov: „Je historicky dokázané, že v čase krízy, finančnej alebo spoločenskej, alebo krízy hodnôt, sa objavuje vlna drogovej závislosti, a to preto, lebo sú narušené bežné rutiny života, a ľudia sa snažia nemyslieť...“ Kto by mohol vyvrátiť skutočnosť, že dnes v mnohých oblastiach žijeme v kríze?

Drogy nie sú len problémom zákona a poriadku, alebo problémom verejného zdravotníctva, pretože ako taký by musela tento problém riešiť vláda, ale sú spoločenským problémom, ktorý sa týka predovšetkým mládeže, ale aj nás všetkých.

Čo tlačí mladých ľudí k drogám?

Božie Slovo odhaľuje vnútorného, duchovného človeka, ktorý je v nehostinnom prostredí "tohto sveta" ktorého (kvôli nevedomosti ľudí, na základe slov Pána) "pánom je diabol", a tiež čelí iným problémom, tým duchovným. Cirkev, telo Krista, musí podobne čeliť drogám a užívateľom ako duchovnému problému. Nie ako "nesprávne" postojú niektorých tvrdohlavých a bezprávných mladých ľudí, ale ako duchovnému problému, ktorý sa týka neriešiteľných a nevyriešených problémov, rozpadnutých rodín, vnútornej samoty, nespokojnej mládeže dneška, i keď je denne bombardovaná všetkými možnými druhmi radostnej zábavy, ignorovania vnútorných a vonkajších potrieb vládou, ich rodinami, spoločenskými a „duchovnými“ autoritami, a nasledovania ľudí, ako sme niekedy i my.

Je to duchovný problém, riešenie ktorého sa dá nájsť v povaha a v slovách nášho Pána Ježiša Krista, "keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní" (Ján 8:36); pretože drogy ich zväzujú, zväzujú ich dušu a telo. A je potrebný niekto, kto je mocnejší "nikto nemôže rozchvátat náradie silného vojvodu do jeho domu, ak by prv nepoviazal toho silného, a len potom zlúpi jeho dom" (Marek 3:27). Keď dovolíme

Kristovi, aby vstúpil do nášho srdca, oslobodzuje nás, dáva nám skúsenosť znovuzrodenia a zachraňuje nás. Toto otvorenie nášho srdca sa deje prostredníctvom našej viery v jeho dielo, dielo jeho obete na križi Kalvárie.

Niekoľko čísel, ktoré poukazujú na rozsah problému vo svete a v Grécku:

- Odhaduje sa, že 208 miliónov ľudí vo svete je závislých, 112 miliónov požíva drogy aspoň raz za mesiac, a 26 miliónov ľudí požíva drogy tajne, aby prekonali problémy.
- 7000 Európanov ročne zomiera na predávkovanie drogami; asi 20 ľudí denne len v Európe.
- Podľa odhadu Európskej komisie, za posledných 10 rokov nedošlo k žiadnemu pokroku v boji so závislosťou na drogách. Práve naopak.....
- Pretože sa v Afganistane (najväčší producent ópia) produkcia ópia od roku 2006 dramaticky zvýšila, ceny sa znížili z 10% na 30%, a vo väčšine západných krajín sa zvýšil počet užívateľov. (Čo myslíte, prečo v posledných desaťročiach zápasia Rusi a Američania, aby vyhrali v opustených horách Afganistanu?)
- Podľa výpočtov Spojených národov sa na drogový obchod každoročne minie 320 miliónov dolárov.
- V Grécku sa užívanie drog zvýšilo do problematických rozmerov v polovici 80. rokov, a dnes sme jednou z prvých 5 krajín v Európe, v ktorej užívanie drog vedie k náhlejšej smrti užívateľov vo veku od 15 do 39 rokov. Tieto čísla sú vysoké a skutočne žalostné.

So ziskom viac než 5000% obchodníci rýchlo bohatnú, a potom mihnajú veľké množstvá peňazí na ochranu. Výsledkom je, že je ich veľmi ťažké zatknúť. Takisto tým, že využívajú narkomanov ako „lode“ na transport tovaru a na získanie nových zákazníkov, díleri zostávajú voči zákonu „neviditeľní“.

Veľakrát počujeme o zapojení drogových dílerov do medzinárodného obchodu so zbraňami, prostitúcie, terorizmu, polovojenských organizácií a vojenských prevratov v rozvojových krajinách sveta, a o ich prepojení s vládamí západných civilizovaných krajín.

Dopady sú obrovské, zainteresovaných je veľa, o vine niektorých z nich neexistuje žiadne podozrenie.

Preto chápeme, že keď hovoríme o drogách, nie sú to jednoducho činy niekoľkých mladých ľudí, ktorí majú problémy a porušujú zákon, a to niekedy spôsobuje problémy v nás, keď ich sledujeme, ale týka sa to vojny s obrovskými dôsledkami, ktoré ničia tisíce mladých ľudí, a pochovávajú ich v beznádeji, a ich rodiny v žiali. Kvôli ľahkému zisku si neváhajú za obeť brať nedospelé a nechránené deti. Bolo by správnejšie hovoriť o vojne satana, ktorý "obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral" (1 Peter 5:8), a jeho diabol s ovečkami, ktoré sa stratili. Ale Ježiš hovorí: "Ja som ten dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoju dušu za ovce" (Ján 10:11). A toto sú dobré správy. Mnohí mladí ľudia v Grécku a v ostatných krajinách boli oslobodení od pliaga drog mocou Boha. Dobrá správa je, že láska Boha bola zjavená svetu skrz Ježiša, ktorý dal svoj život a vylial svoju vzácnu krv "aby nikto, kto verí v neho, nezahynie, ale mal večný život" (Ján 3:16). Inými slovami, VIERA v Jeho lásku a dielo je protilelom, ktorý ľudí oslobodzuje. Toto je to, čo Sväté Písmo odhaľuje o Ježišovi Kristovi, "On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše nepravosti, na ňom je trest pre náš pokoj a jeho ranami sme uzdravení" (Izaiáš 53:5). Odpustenie, pokoj, a uzdravenie je v jeho rukách.

Prirodzene sa vojny proti drogám zúčastňujú ďalšie moci. Práve preto sa musíme zmieniť o úprimnej snahe vlády a iných organizácií vyriešiť problém, ktoré dosť často dosahujú dobré výsledky. Aj kresťanské programy sú často dôvodom, prečo osoba je nielen uzdravená, ale bývalí užívatelia drog sú takisto zachránení. Chválime každú snahu, ktorá je vyvinutá na vyslobodenie týchto mladých ľudí, ale predovšetkým úsilie, ktoré privádza užívateľov k osobnému vzťahu s Ježišom Kristom. Pretože v tomto vzťahu nájde lásku, pravdu a skrz tejto viery dokonalú slobodu a nezávislosť, ale najmä spasenie a večný život.

Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kľbov a špičkov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca. A nieto stvorenia, ktoré by bolo neviditeľné pre ním, ale všetko je nahé a odkryté očiam toho, s ktorým máme do činenia. Keď tedy máme takého veľkého veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Syna Božieho, držíme vyznanie. Lebo nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol súcitiť s našimi slabosťami, ale pokúšaného vo všetkom, podobne nám, bez hriechu. Pristupujme tedy so smelou dôverou ku trónu milosti, aby sme dostali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas.
(Židom 4. 12 - 16)

Adresy cirkví

ALBÁNSKO: Sarande Lagia 2. št. 16-17h, ne. 10-12h. 00355-8523637 a 00355-682536975

ALBÁNSKO: Politsan (Skrapar) Lagia Pronovic st. 14-15h. ne. 10-12h. 00355-682287163

ALBÁNSKO: Tirana (Laprac) Gerg Legisi. ne. 10:30-12:30h. 00355-68220 5537

ALBÁNSKO: Elbasan Gurabardi, Social Party Building (2.p.) st. pi. 17-19h. ne. 10-12h. 00355-692163751 & 00355-5453562 a 00355-692121171

BULHARSKO : Sadovec 3 Roza Str. PLEVEN. so.19-20h. ne 16-18h 00359-6521-2513

BULHARSKO: Yambol Zachari Stoianov 2 Square. st. pi. 18-20h. ne.10-12h. 04632 030 Veselin Stoianov a 04635456 Raiko Raikov

BULHARSKO: Malak Manastir Ivan Tenev 7 0 0 3 5 9 - 4 7 2 7 4 2 5 Yantcho Iliev

BELGICKO: Brussels: Slobodná apoštolská cirkev Letnic - Rue Des Palais 343, 1000

Laeken. st. 8-9h. pi. 8-9h. a ne. 12-13h. 0032-2-5207510

BELGICKO: Charleroi 55 Rue Du Gouffre, 6200 CHATELINAU st. 19-20h. ne.11:30-12:30h. 0032-071-392895

CYPRUS Larnaka: Apoštolská cirkev, George Viziinou 17A (vedľa vstupu do prístavu), st. 19-20h. ne. 10:30-12:30h. 00357-24665418

CYPRUS Lemesos: Ptolemeon 55, miestnosť 1. št. 19-20h. ne. 21:30-23:30h. 00357-25348889

CYPRUS Nicosia: Apoštolská cirkev. Zinas Kanther, 16 Karantoki build. 1. posch., č. 2. ut-št-pi. 20-21h, ne.10-12h. 00357-22678215

ANGLICKO: Londýn Slobodná apoštolská cirkev letnic - Bowes & Palmerston Rd., Palmers Green, North London N22 4RA. ne. 13.30-15h. a st. 19.30-21h. 0044(0) 7790138484

NEMECKO: Bietigheim Slobodná apoštolská cirkev letnic. 74321 Bietigheim - Bissingen Gustav Rau Str 20 (oproti PEUGEOT) po. st. pi. so. 19-21h, ne. 10-12.30h. 07142-221156

NEMECKO: Leonberg Slobodná apoštolská cirkev letnic - Mollenbachstr. 25, 71229. ut. št. so. 20-21h. ne 11-12.30h. 07152-75939

NEMECKO: Norimberg: Slobodná apoštolská cirkev letnic Hillerstrasse 25, 90429 Nuernberg (Nahe Maximilianstrasse). ut. a št. 19-21h, ne. 10-12h, 0911-3224619

SLOVENSKO: Giraltovece, BRATSTVO UČENÍKOV JEŽISA KRISTA, Kpt. NÁLEPKU 121, 08701; po. st. pi. 19.30-20.30h a ne. 11-12h, tel: 00421914251742

USA: New York: Slobodná apoštolská cirkev letnic - 20-47 Seinway Street, Astoria, Queens 11105 N. York; ut. pi. 20-21h, so. 19-20h. ne.11-12.30h. 001-718-728-6208

USA: Cleveland Ohio Slobodná apoštolská cirkev letnic; 4888 Pearl Rd, Cleveland, Ohio 44109; st. 20-21h. ne. 19-20h.

USA: Warren Ohio: Slobodná apoštolská cirkev letnic; 1734 North Rd. NE. Warren, Ohio 44483; ut. a pi. 20-21h. ne.11-12.30h. 330-372 3524 & 330-3724967

V Grécku je 121 kongregácií Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic, adresy ktorých sa dajú nájsť na: <http://www.christianity.gr>. Kázne si môžete v mnohých jazykoch vypočuť na Božom Slove na <http://www.wordofgod.gr>